

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Lucií Půtovou
sídlem 8. března 21/13, Liberec 5

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2024, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2024, č. j. X. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobkyni podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 18. 5. 2024 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.
2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu a se závěrem, že její pracovní schopnost klesla jen o 40 %. Namítala, že při rozhodování nebyly brány v potaz novější lékařské zprávy z neurologie. Závěr je v přímém rozporu s lékařskou zprávou z Centra pro extrapyramidová onemocnění ze dne 13. 11. 2024 od MUDr. S., Ph. D. Ve zprávě bylo uvedeno, že žalobkyně není schopná normální pracovní zátěže ani v omezeném režimu. Z uvedených důvodů žalobkyně žádala o opětovné přezkoumání invalidity, požadovala posouzení, že se u ní jedná o invaliditu III. stupně.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná nejprve shrnula průběh správního řízení, poté konstatovala zákonné podmínky pro získání a pobírání invalidního důchodu. Odkázala na posudek o invaliditě ze dne 15. 10. 2024, který byl vypracován pro účely námitkového řízení. S ohledem na žalobní námitky navrhla žalovaná vyžádání důkazu posudkem posudkové komise. Setrvala na napadeném rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Dne 28. 5. 2024 žalobkyně požádala o invalidní důchod. Pro účely posouzení žádosti žalovaná vyžádala posudek Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“). Podle posudku IPZS ze dne 3. 7. 2024 bylo za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně určeno postižení nervové soustavy a posouzeno dle kapitoly VI, položka 4b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti byl určen 40 % s tím, že tato míra se ve smyslu § 3 vyhlášky nemění. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 8. 2024 žalobkyni od 18. 5. 2024 přiznala invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.
6. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně znovu posouzen IPZS. I podle posudku IPZS ze dne 15. 10. 2024 jde u žalobkyně o invaliditu I. stupně, neboť se jedná o pokles pracovní schopnosti o 40 %. Zdravotní postižení žalobkyně bylo zařazeno podle kapitoly VI, položka 4b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Ze závěru tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Konstatovala, že po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 40 %, jsou tak splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně ve smyslu § 38 a § 39 odst. 1 a 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
7. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení zdravotního stavu a stupně invalidity žalobkyně, v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
8. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní

schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně.

9. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), (dále také jen „vyhláška“). Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na jehož základě je určen stupeň invalidity pojištěnce.
10. Správnost závěrů o invaliditě v posudcích vypracovaných v řízení vedeném žalovanou není soud, který nemá medicínské znalosti, schopen sám přezkoumat. Proto bylo v soudním přezkumném řízení doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Podle uvedeného ustanovení posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Jedná se o tzv. povinný důkaz, který je soud povinen vyžádat. V usnesení ze dne 25. 4. 2024, č. j. 3 Ads 8/2023-37, Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) k přezkumnému řízení soudnímu na úseku dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem konstatoval: *„Na rozdíl od „klasického“ přezkumu není v tomto typu řízení těžištěm pouhé posouzení, zda žalovaný správní orgán řádně zjistil skutkový stav a zda ho následně po právní stránce adekvátně zhodnotil, ale soud při posuzování zákonnosti rozhodnutí žalované musí primárně vycházet z vlastního dokazování, především z posudku posudkové komise MPSV. To ostatně vyplývá i z ustanovení § 4 odst. 2 ZOPSZ, které ukládá Ministerstvu práce a sociálních věcí posuzovat zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Posudek PK MPSV má povahu tzv. povinného důkazu, bez jehož provedení nemůže soud ve věci rozhodnout, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.“* Posudkem posudkové komise a protokolem o jednání posudkové komise pak soud provádí dokazování v rámci nařízeného jednání v souladu s § 77 odst. 1 s. ř. s.
11. V dané věci soud nejprve vyžádal posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise v Ústí nad Labem“).
12. Podle protokolu o jednání ze dne 15. 5. 2025 jednala posudková komise v Ústí nad Labem v příslušném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Žalobkyně se k jednání posudkové komise přes pozvání nedostavila, nepřítomnost omluvila svým nepříznivým zdravotním stavem. Posudková komise shledala shromážděnou zdravotní dokumentaci jako dostatečnou pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
13. Posudková komise v Ústí nad Labem v posudku ze dne 15. 5. 2025 konstatovala, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, a tedy invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a)

zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise na rozdíl od IPZS shledala funkční neurologickou poruchu (funkční třes a porucha chůze, dystonie a slabost) klinicky stanovenou na základě přítomnosti inkonzistence v klinických testech. Zdravotní postižení posudková komise hodnotila dle kapitoly V, položka 5c přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 35 %. K navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nad stanovenou horní hranici ve smyslu § 3 prováděcí vyhlášky již posudková komise nenalezla objektivní důvod.

14. Přestože byl posudek vypracován po konzultaci zdravotního stavu s odbornou lékařkou z oboru psychiatrie MUDr. S. a po zohlednění závěrů lékařské zprávy MUDr. S., Ph. D., ze dne 13. 11. 2024, které se žalobkyně dovolávala, soud si vyžádal srovnávací posudek od Posudkové komise Ministerstva práce sociálních věcí, pracoviště v Hradci Králové (dále jen „posudková komise v Hradci Králové“). Důvodem bylo určení zcela jiné rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a její zařazení pod jinou kapitolu V – Duševní poruchy a poruchy chování přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a odchýlení se od závěrů dvou konzistentně vyznívajících posudků IPZS vypracovaných v řízení vedeném žalovanou.
15. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 5. 8. 2025 jednala posudková komise v Hradci Králové v příslušném složení, tentokrát za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Žalobkyně nebyla jednání posudkové komise přítomna, posudek byl vypracován na základě shromážděné zdravotní dokumentace, včetně neurologické zprávy MUDr. Š. ze dne 10. 4. 2024 a lékařské zprávy MUDr. S., Ph. D., ze dne 13. 11. 2024. Posudková komise shledala shromážděnou zdravotní dokumentaci jako dostatečnou pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně, k dispozici měla rovněž písemné vyjádření žalobkyně, které obdržela dne 1. 7. 2025 a ve kterém žalobkyně popisovala svůj současný stav. A doplněna byla aktuální zpráva MUDr. S., Ph. D., ze dne 14. 8. 2025.
16. Posudková komise v Hradci Králové v posudku ze dne 5. 8. 2025 shodně konstatovala, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, a tedy invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shodně s posudkovou komisí v Ústí nad Labem shledala funkční disociativní poruchu. Zdravotní postižení posudková komise v Hradci Králové hodnotila opět shodně s posudkem posudkové komise v Ústí nad Labem dle kapitoly V, položka 5c přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 35 %, bez dalšího navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 prováděcí vyhlášky.
17. Uvedenými posudky a protokoly o jednání posudkové komise soud provedl dokazování při jednání.
18. Právní zástupkyně žalobkyně vyjádřila s posudkovými závěry nesouhlas, neboť nebyla správně určena diagnóza žalobkyně. S opakovaným odkazem na závěry lékařských zpráv MUDr. S., Ph. D., právní zástupkyně žalobkyně namítala, že jde o neurologické onemocnění, žalobkyně nebyla psychiatricky hodnocena, a je nutné vycházet ze závěrů specialistky, které definovala diagnózu žalobkyně. Zpráva MUDr. S., Ph. D., ze dne 13. 11.

2024 a 14. 8. 2025 posudkové závěry vyvrací. Žalobkyně není schopna úkonů běžné péče o svoji osobu, MUDr. S., Ph. D., hodnotila zdravotní stav žalobkyně jako invaliditu ve III. stupni, s tím, že se vyjádřila tak, že žalobkyně není schopna pracovního zařazení. Tomu posudkové závěry neodpovídají. Právní zástupkyně žalobkyně navrhovala, aby soud dokazování doplnil o svědeckou výpověď MUDr. S., Ph. D. Ta by se měla vyjádřit ke zdravotnímu stavu žalobkyně, který trvá již od května 2024 a je setrvalý k datu vydání napadeného rozhodnutí. Dále by soud měl doplnit výslech žalobkyně ke zdravotním potížím, a to v místě bydliště Vysoká 12, Chrastava. Dále byl uplatněn návrh na svědecký výslech synů žalobkyně, kteří by měli vypovídat ke zdravotnímu stavu žalobkyně a rozsahu jejich péče a dopomoci poskytované žalobkyni. Právní zástupkyně žalobkyně dále požadovala, aby soud zadal vypracování znaleckého posudku, a to po vyšetření žalobkyně na lůžkovém oddělení, kde by měla být delší dobu pozorována vzhledem k závěru, že se u ní jedná o psychickou poruchu. Právní zástupkyně žalobkyně upozornila na to, že neuroložka žalobkyni nedoporučovala psychiatrickou léčbu, neboť nejde o psychiatrické onemocnění. Znalecký posudek by pak měl být zadán nikoli z oboru psychiatrie, ale neurologie. Posudková komise nebyla zvolena správně, obor psychiatrie nebyl správný. Rovněž bylo namítáno, že zmínka o využití řidičského průkazu v posudku není případná. Žalobkyně má sice na městském úřadu řidičský průkaz k vyzvednutí, ale nevyužila toho a auto neřídí. Právní zástupkyně žalobkyně setrvala na stanovisku v žalobě a navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalovanou zavázal, aby stav žalobkyně posoudila jako invaliditu III. stupně.

19. Žalovaná v průběhu jednání setrvala žalovaná na svém stanovisku, k posudkům neuplatnila žádné připomínky.
20. Návrhům žalobkyně na doplnění dokazování soud nevyhověl, neboť, jak bude ještě rozvedeno, vyžádané posudky posudkových komisí shledal pro posouzení věci dostačující. Pokud jde o účastnický výslech žalobkyně a svědecké výpovědi jejích synů, považoval je za nadbytečné, neboť k vyličení zdravotních potíží měla žalobkyně prostor jednak v žalobě, ale i v dalším průběhu řízení, kdy je podrobně písemně popsala ve svém vyjádření zaslaném posudkové komisi v Hradci Králové. Rovněž svědecký výslech MUDr. S., Ph. D., hodnotil soud jako důkaz nadbytečný. Ošetřující neuroložka zdravotní stav žalobkyně popsala a objektivizovala v odborných lékařských zprávách, naposledy ze dne 13. 11. 2024 a 14. 8. 2025, které byly součástí shromážděné posudkové dokumentace a byly hodnoceny v posudcích posudkových komisí.
21. Provedené důkazy – srovnávací posudek posudkové komise v Hradci Králové ze dne 5. 8. 2025 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotil podle § 77 odst. 2 s. ř. s., a to rovněž ve spojitosti s dříve vyžádaným posudkem posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 15. 5. 2025, ve spojení s protokolem o jednání této posudkové komise.
22. V obecné rovině soud uvádí, že při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles

pracovní schopnosti posuzovaného (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20; rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz). Soud postupoval v intencích uvedených hledisek a dospěl k následujícím závěrům.

23. V souzeném případě posudková komise v Hradci Králové vypracovala posudek v řádném složení dle § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie. To odpovídá tomu, že posudková komise v Ústí nad Labem jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně určila funkční neurologickou poruchu, kterou zařadila pod kapitolu V – Duševní poruchy a poruchy chování dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole V – Duševní poruchy, položka 5 – Poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudková komise tak mohla řádně vyhodnotit též závěry, které byly zahrnuty do posudku ze dne 15. 5. 2025 a které byly učiněny na základě konzultace zdravotního stavu žalobkyně s odbornou lékařkou z oboru psychiatrie MUDr. S., bez předchozího vyšetření a léčby žalobkyně na psychiatrii. Soud dodává, že v kapitole V, položce 5 přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. je zařazena disociativní porucha, která byla MUDr. S., Ph. D. pod kódem F444 (funkční/disociativní porucha) diagnostikována na základě přítomnosti inkonzistence v klinických testech.
24. Soud dále ověřil, že posudková komise v Hradci Králové měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů v posudkovém spise IPZS, spisu žalované, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. F. K dispozici pak měla zejména odborné lékařské zprávy z oboru neurologie, a to několik zpráv MUDr. S., Ph. D., z roku 2024, včetně té, jejíchž závěrů se žalobkyně dovolávala, ale také aktuální ze dne 14. 8. 2025, na niž zejména odkazovala při jednání soudu. Dále byla k dispozici zpráva neuroložky MUDr. Šourkové ze dne 10. 4. 2024. A jak již bylo uvedeno, přestože nebyla žalobkyně u jednání posudkové komise v Hradci Králové přítomna, měla tato posudková komise k dispozici písemné vyjádření žalobkyně ze dne 9. 7. 2025, ve kterém popisovala svoje současné zdravotní obtíže. S ohledem na dostatek podkladů nesnižuje nepřítomnost žalobkyně u jednání posudkové komise validitu posudkových závěrů, vlastní vyšetření posudkovou komisí není pro účely vypracování posudku nezbytnou zákonnou podmínkou (srov. obdobně rozsudky NSS ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-8; ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25; ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19; či ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-15).
25. Podle názoru soudu posudková komise v Hradci Králové přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, ve shodě s posudkem posudkové komise v Ústí nad Labem, na jehož podrobné závěry poukázala a označila je za správné. Současně se posudková komise v Hradci Králové dostatečně vypořádala s odlišným posouzením zdravotního stavu v posudcích vypracovaných IPZS v řízení vedeném žalovanou. Závěr posudkové komise přitom odpovídá závěrům ohledně diagnózy žalobkyně v lékařských zprávách MUDr. S., Ph. D., a rovněž zprávě MUDr. Š. ze dne 10. 4. 2024. Ostatně z jejích závěrů vycházelo již posouzení posudkové komise v Ústí nad Labem, která zdůraznila MUDr. Š. vyslovený předpoklad ohledně disociativního charakteru zdravotních potíží žalobkyně. Postup odpovídá § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Žádná z lékařských zpráv neprokazuje, že by byla rozhodující příčina

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kapitoly V, položky 5 přílohy č. 1 k vyhlášce 359/2009 Sb., do které disociativní porucha spadá. Jak již bylo uvedeno, obě posudkové komise určily rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně shodně, včetně zařazení pod příslušnou kapitolu V a také položku 5c, i proto tyto posudky soud vnímá jako přesvědčivé.

26. Posudková komise v Hradci Králové, zcela shodně se závěry a posudkovým zdůvodněním obsaženým již v posudku posudkové komise v Ústí nad Labem, zdůvodnila, že se jedná o nikoli těžké somatické postižení, dle příslušných nálezů, které objektivizují zdravotní stav žalobkyně. Vzhledem k udávané aktivitě onemocnění posudková komise zvolila horní hranici procentuálního rozmezí 35 %, již s ohledem na charakter a stupeň základního onemocnění, s možností výkonu nanejvýše středně těžké administrativní práce a možností rekvalifikace. Takové hodnocení považuje soud za dostatečné. Posudková komise se rovněž vypořádala se závěry uvedenými v lékařské zprávě MUDr. S., Ph. D., když konstatovala, že tíže zdravotních potíží žalobkyně neodpovídá neuroložkou doporučenému stupni invalidity. V tomto směru závěry odpovídají podrobnějšímu hodnocení posudkové komise v Ústí nad Labem, na které posudek odkazoval. Posudková komise v Ústí nad Labem přitom také uzavřela, že žalobkyně je schopna vykonávat obecně lehké pomocné práce jako doposud v kratším úvazku, méně stresující nebo s možností práce z domova, a to dle hodnocení psychologa též práci telefonní bankérky. Byly zohledněny výsledky psychologického vyšetření, včetně zmínky, že žalobkyně využívá řidičského oprávnění. Celkovou validitu posudku nevyvrací tvrzení žalobkyně, že řidičský průkaz si nevyzvedla u příslušného správního orgánu a automobil neřídí.
27. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že pokud se žalobkyně dovolávala doporučení uznání stupně invalidity neuroložky MUDr. S., Ph. D., nelze k takovému doporučení bez dalšího přihlédnout a vzít ho jako rozhodující, resp. vyvracející závěry posudkových komisí. Jsou to pouze posudkoví lékaři IPZS a posudkových komisí, kteří jsou zákonem povoláni k posouzení poklesu pracovní schopnosti posuzované osoby, a tedy stupně invalidity, přičemž k takovému posouzení dle zákonných hledisek disponují příslušným odborným vzděláním, včetně požadované atestace. Hodnocení stupně invalidity ošetřujícími lékaři, kteří jsou odborníky v určitém oboru medicíny, ale nejsou povoláni k posouzení vlivu jednotlivých diagnostikovaných onemocnění dle zákonných kritérií, jak jsou zákonodárcem uvedena v prováděcí vyhlášce č. 359/2009 Sb., na pokles pracovní schopnosti posuzované osoby, považuje soud za nešťastné, mnohdy vyvolávající nereálná očekávání na straně posuzované osoby, jako je tomu v případě žalobkyně.
28. Soud uzavírá, že hodnotí posudek posudkové komise v Hradci Králové jako úplný a přesvědčivý. Posudková komise jednoznačně konstatovala, že z funkčního hlediska se jednalo o invaliditu I. stupně. Soud zdůrazňuje, že dvě nezávislé posudkové komise, ať již za účasti odborného lékaře z oboru neurologie s přizváním psychiatrické konzultace, nebo za přímé účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, se zcela shodly na určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a rovněž na zařazení a hodnocení zdravotního postižení dle příslušných posudkových kritérií stanovených prováděcí vyhláškou. A ačkoli za posudkový omyl posudkové komise označily hodnocení zdravotních potíží žalobkyně jako postižení nervové soustavy dle kapitoly VI přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky, nelze ponechat stranou, že ani posudky vypracované IPZS nedospěly k zásadně jinému určení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Všechny

čtyři posudkové služby se na základě shromážděné lékařské dokumentace žalobkyně, kterou byly její zdravotní stav objektivizován, shodly na tom, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně dosahuje pouze I. stupně invalidity ve smyslu § 38, § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

29. Pokud jde o návrh na vyžádání znaleckého posudku z oboru neurologie, po déletrvajícím pozorování žalobkyně na lůžkovém oddělení psychiatrie, je třeba uvést následující. Podle ustálené judikatury správních soudů (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2012, č. j. 1 Ad 35/2011-62, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-32) platí, že zhodnotí-li posudková komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti posuzovaného a nejsou zde pochyby o stanovení klinické diagnózy onemocnění ani o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu pracovní schopnosti, není nutné provést důkaz revizním znaleckým posudkem. K vyžádání revizního znaleckého posudku, případně srovnávacího posudku jiné posudkové komise či doplňujícího posudku sahá soud tehdy, jsou-li závěry v řízení opatřeného posudku příslušné posudkové komise zpochybněny relevantními důkazy. K takové situaci, po vyžádání srovnávacího posudku u jiné posudkové komise, však v posuzovaném případě nedošlo. Jak již bylo uvedeno, žádný důkaz zpochybňující shodné závěry posudků dvou nezávisle pracujících posudkových komisí nebyl v řízení soudu předložen. A takovým důkazem nebyly ani lékařské zprávy MUDr. S., Ph. D., jak soud vysvětlil shora. Soud již dostatečně podrobně vysvětlil, z jakých důvodů považuje závěry posudků obstaraných v průběhu přezkumného soudního řízení za správné, úplné a přesvědčivé.
30. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti o méně než 49 %. Proto se u žalobkyně jedná o invaliditu I. stupně ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, byly tak naplněny zákonné podmínky pro přiznání invalidních důchodu pro invaliditu I. stupně.
31. Žalovaná tedy vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně je od 18. 5. 2024 invalidní pouze v I. stupni invalidity, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
32. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 9. října 2025.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně